Bài Ba

Giai đoạn thứ ba của sách Nhã Ca— Được kêu gọi để sống trong sự thăng thiên như là thọ tạo mới trong sự phục sinh

Đọc Kinh văn: Nhã. 3:6–5:1

I. Trong giai đoạn thứ ba của kinh nghiệm mình, người yêu Christ được kêu gọi sống trong sự thăng thiên để trở nên người yêu được làm đẹp của Christ như là thọ tạo mới trong sự phục sinh—Nhã. 3:6–5:1.

II. "Hỡi cô dâu ta, hãy cùng ta đến từ Li-ban, / Hãy cùng ta đến từ Li-ban; / Khá nhìn xem từ đỉnh A-ma-na, / Từ đỉnh Sa-nia và Hẹt-môn, / Từ hang sư tử, / Từ núi con beo"—4:8:

A. Christ kêu gọi người yêu Ngài cùng sống với Ngài trong sự thăng thiên của Ngài, như Ngài đã kêu gọi nàng cứ ở trong thập tự giá của Ngài—2:14:

1. Christ yêu cầu người yêu Ngài, tức cô dâu của Ngài, cùng Ngài nhìn từ vị trí thăng thiên của Ngài (Li-ban), nơi cao nhất của lẽ thật (A-ma-na) và của chiến thắng của Christ trong cuộc chiến của Ngài (Sa-nia, nghĩa là "áo giáp mềm", và Hẹt-môn, nghĩa là "sự hủy diệt"), cũng như từ các nơi thuộc trời của kẻ thù (hang sư tử và núi con beo).
2. Khi người yêu Christ sống trong sự thăng thiên, nàng và Christ đang sống trong cùng một tình trạng, tình trạng thăng thiên, để trở nên một cặp vợ chồng; họ giống nhau trong sự sống và bản chất, tương xứng với nhau cách hoàn hảo.

B. Sống trong sự thăng thiên là liên tục sống trong linh mình; khi sống trong linh, chúng ta được kết hiệp với Đấng Christ thăng thiên trên các tầng trời—Êph. 2:22; Sáng. 28:12-17; Gi. 1:51; Khải. 4:1-2; Hê. 4:12, 16.

C. Chúng ta phải học tập nấp mình trong nơi kín đáo của Đấng Chí cao, tức trong Đấng Christ thăng thiên, nhận Ngài làm nơi cư ngụ của mình—Thi. 91:1, 14-16; đc. Nhã. 2:14:

1. Nhận Đức Chúa Trời làm nơi cư ngụ đời đời của chúng ta là kinh nghiệm cao nhất và đầy trọn nhất về Đức Chúa Trời—Thi. 90:1-2.
2. Nếu nhận Đức Chúa Trời làm nơi cư ngụ của mình, chúng ta sẽ nhận thức rằng quãng đời của mình trên đất thật ngắn ngủi, đầy dẫy các tội phạm và các hoạn nạn—cc. 3-12.
3. Chúng ta cần cư ngụ trong Đức Chúa Trời, sống trong Ngài từng phút giây, vì ở ngoài Ngài thì có các tội phạm và hoạn nạn—c. 8; Gi. 16:33.
4. Chúng ta cư ngụ trong Đức Chúa Trời bằng cách cư ngụ trong linh mình, là nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời; trong linh mình và trong Hội thánh, chúng ta có thể ngắm xem vẻ đẹp của Ngài và được truyền dẫn vẻ đẹp của Ngài để trở nên thọ tạo mới được làm đẹp—Êph. 2:22; La. 8:6; Thi. 27:4; Ês. 60:7b, 19b; 62:3; Nhã. 3:11; Châm. 12:4a.

III. "Vua Sa-lô-môn làm cho mình một chiếc kiệu / Bằng gỗ Li-ban. / Người làm các trụ nó bằng bạc, / Sàn bằng vàng, / Chỗ ngồi màu tím / Còn ở giữa lót bằng ái tình / Của các con gái Giê-ru-sa-lem"—Nhã. 3:9-10:

A. Nhờ công tác biến đổi của Linh bên trong mình, chúng ta trở nên khí dụng chuyển động của Christ, cỗ xe của Christ, "chiếc xe" của Christ, vì sự chuyển động của Christ trong và vì Thân thể Đấng Christ—đc. 2 Cô. 2:12-17.

B. Chúng ta được tái xây dựng bằng Đấng Tam Nhất Thần thượng hầu cho cấu trúc bên ngoài của chúng ta là nhân tính được phục sinh và thăng thiên của Jesus, còn điều trang trí bên trong là tình yêu của chúng ta dành cho Chúa—Nhã. 3:9-10:

1. Chính Christ, là Vua Sa-lô-môn của chúng ta, làm cho chúng ta trở nên chiếc kiệu cho chính Ngài; trách nhiệm của chúng ta đơn giản là dâng tình yêu của mình cho Ngài và tự nguyện dâng chính mình cho Ngài—Gi. 21:15-17; Thi. 110:3.

2. Bản thể bề trong của chúng ta phải được "lót bằng ái tình" (Nhã. 3:10); yêu Chúa sẽ giữ chúng ta trong lĩnh vực có Christ làm nhân tính của mình, bảo vệ nhân tính chúng ta trong sự thúc ép bởi tình cảm trìu mến của Ngài—2 Cô. 5:14.

C. Qua việc chúng ta yêu Chúa cách cá nhân, trìu mến, riêng tư và thuộc linh, bản thể thiên nhiên của chúng ta bị phá đổ, và chúng ta đang được tái lập bằng sự chết cứu chuộc của Đấng Christ Con (các trụ làm bằng bạc), bằng bản chất thần thượng của Đức Chúa Trời Cha (nền), và bằng Linh ban-sự-sống cai trị bên trong chúng ta (chỗ ngồi màu tím) khi chúng ta nhận Christ làm Vua trong quyền cai trị của Linh—Nhã. 3:10; đc. La. 8:28-29; 2 Cô. 4:16-18.

IV. Qua việc sống trong sự thăng thiên như là thọ tạo mới trong sự phục sinh, chúng ta trở nên khu vườn riêng của Christ vì sự thỏa mãn của Ngài—Nhã. 4:10-15:

A. "Hỡi em gái ta, cô dâu ta ơi, tình yêu của nàng đẹp biết bao! / Tình yêu của nàng ngon hơn rượu, / Và hương thơm của dầu nàng / Hơn các thức hương"—c. 10:

1. Người tìm kiếm nói rằng tình yêu của Chúa *ngon hơn* rượu, nhưng Chúa nói rằng tình yêu của người tìm kiếm *ngon hơn nhiều* so với rượu; dù trân quý tình yêu của Chúa, chúng ta vẫn không thể hiểu thấu tình yêu của Ngài đối với chúng ta quý báu dường nào; điều này cho thấy rằng ngay cả trong việc yêu chúng ta, Ngài cũng giữ vị trí tối thượng—đc. 1:2; La. 8:37; 2 Cô. 5:14.
2. Qua việc yêu Chúa, người tìm kiếm được dầm thấm Linh, được đúc khuôn bởi Linh trong sự thuận phục Linh, để vừa tỏa ra vừa trở nên một hương thơm của Christ—Nhã. 4:10b, 11b; Gi. 12:3; 2 Cô. 2:15.

B. "Hỡi cô dâu ta, môi nàng nhỏ mật ong tươi mới; / Dưới lưỡi nàng có mật ong và sữa"—Nhã. 4:11a:

1. Sữa và mật, vốn là sự hòa quyện của cả sự sống động vật lẫn sự sống thực vật, là hai phương diện của sự sống Đấng Christ—phương diện cứu chuộc và phương diện tạo sinh—Phục. 8:8; 32:13-14; Gi. 1:29; 12:24; Mat. 26:26-28.
2. Đặc biệt khi yếu đuối trong linh, và chúng ta đến với Chúa để kinh nghiệm cũng như áp dụng Ngài, thì chúng ta cảm nhận rằng Ngài là sữa và mật, tức sự phong phú và ngọt ngào của sự sống Đấng Christ—2 Cô. 12:9-10.
3. Mật ong phục hồi người bị tổn thương, còn sữa nuôi dưỡng người mới; người tìm kiếm đã tích trữ nhiều sự phong phú bên trong mình đến nỗi thức ăn dường như ở dưới lưỡi nàng, và nàng có thể ban phát cho người thiếu thốn bất cứ lúc nào—Ês. 50:4; Êph. 4:29; Thi. 45:1-2.
4. Vị ngọt này không được tạo ra chỉ sau một đêm mà đến từ một thời gian dài tích lũy, hành động bề trong và cẩn thận tích trữ—đc. Xuất. 29:30; Thi. 92:13-14.

V. "Em gái ta, cô dâu ta là vườn đóng kín, / Là suối nước khóa lại, là mạch nước niêm phong.... / Mình là mạch nước trong vườn, / Là giếng nước hằng sống, / Là dòng nước chảy từ Li-ban!"—Nhã. 4:12, 15:

A. Lúc này trong sự tiến bộ thuộc linh của nàng, người tìm kiếm yêu dấu của Chúa đã trở nên khu vườn cho riêng Christ thỏa mãn; nàng không phải là khu vườn mở mà là khu vườn đóng kín, khu vườn niêm phong; mọi điều nàng có cuối cùng đều để cho Người yêu dấu hài lòng chứ không dành cho ai khác:

1. Nếu tín đồ ngày nay đóng lại một chút nữa và niêm phong chặt hơn nữa thì công tác của họ sẽ thắng thế hơn; nguyện Chúa ban ân điển và thực hiện một công tác sâu sắc hơn trong chúng ta qua thập tự giá để chúng ta có thể châm rễ sâu và sống một đời sống ẩn giấu "trong nơi kín đáo" hầu làm trọn các đòi hỏi của Đức Chúa Trời và làm Ngài thỏa lòng—Mat. 6:6; 13:20-21.
2. Đời sống Cơ Đốc vì nếp sống Hội thánh là một đời sống trong các chiều sâu, một đời sống có thể "châm rễ hướng xuống và kết trái hướng lên"—Ês. 37:31.

B. "Giê-hô-va Đức Chúa Trời trồng một khu vườn tại Ê-đen, ở phía Đông; rồi tại đó, Ngài đặt con người mà Ngài đã nặn nên" (Sáng. 2:8); theo Kinh Thánh, khu vườn là chính tư tưởng đầu tiên

C. của Đức Chúa Trời; *Ê-đen* có nghĩa là "niềm vui thích", cho thấy Đức Chúa Trời muốn làm cho con người vui thích và thỏa mãn, đồng thời làm cho con người vui mừng.

D. Nếp sống Hội thánh là khu vườn của Đức Chúa Trời, nông trại của Đức Chúa Trời, để chúng ta có thể lớn lên bởi sự lớn lên của Đức Chúa Trời và được biến đổi bằng sự phong phú của Đức Chúa Trời hầu trở nên công trình xây dựng của Đức Chúa Trời—c. 8; Côl. 1:10; 2:19; 1 Cô. 3:9; Khải. 22:1-2; đc. Xuất. 25:31-32.

E. Đức Chúa Trời đặt con người trong khu vườn "để cày cấy và giữ nó"—Sáng. 2:15:

1. Việc con người cày cấy đất là để sự sống, đặc biệt là cây sự sống, có thể lớn lên hầu làm trọn phương diện thứ nhất trong mục đích của Đức Chúa Trời—con người biểu lộ Đức Chúa Trời trong hình ảnh Ngài; cày cấy đất là xử lí lòng mình để khiến lòng ấy trở thành đất tốt, trong đó Christ có thể lớn lên—1:26a; Mat. 13:3-23.
2. Việc con người giữ đất là để bảo vệ khu vườn khỏi kẻ thù của Đức Chúa Trời hầu làm trọn phương diện thứ nhì trong mục đích của Đức Chúa Trời—con người xử lí Sa-tan bởi uy quyền của Đức Chúa Trời; giữ đất là không để lại kẽ hở nào cho Sa-tan là cây tri thức, cây sự chết—Sáng. 1:26b; 2 Cô. 5:4; 11:3; 1 Cô. 15:26; đc. Lê. 5:2.

F. Chúng ta vui hưởng Christ vì sự vui hưởng và thỏa mãn của Christ; Chúa là mọi sự đối với chúng ta để Ngài có thể vui hưởng mọi sự ra từ chúng ta—Nhã. 1:12-14; 4:12-14; 5:1.

G. Trong khu vườn này có một mạch nước và một giếng nước hằng sống; Đức Chúa Trời Cha là mạch nước, Đức Chúa Trời Con là giếng nước, và Đức Chúa Trời Linh là các dòng nước tuôn chảy để chúng ta có thể vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất tuôn chảy hầu trở nên Giê-ru-sa-lem Mới—4:15; Gi. 4:14b.

H. "Hỡi gió Bắc, hãy nổi dậy; / Hỡi gió Nam, hãy thổi đến! / Hãy thổi trong vườn tôi: / Hầu cho các mùi thơm nó bay ra"—Nhã. 4:16a:

1. Gió Bắc (lạnh lẽo, khắc nghiệt, cay đắng và khó khăn) và gió Nam (ấm áp, dịu dàng, tươi mới và dễ chịu) là hai môi trường khác nhau mà Chúa dùng để huấn luyện tín đồ vui hưởng Ngài như bí quyết cho sự đầy đủ của họ—Phil. 4:11-13, 5-7; 1:20.
2. Người tìm kiếm Chúa nhận thức rằng mọi nan đề đều đến từ bên trong chứ không phải từ bên ngoài; nàng biết rằng chỉ cần được đổ đầy Linh là hiện diện của Đức Chúa Trời Tam Nhất, nàng có thể sống vui mừng và biểu lộ Christ trong bất kì môi trường nào.

© 2026 Living Stream Ministry